A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2006. június 15. *

A C-264/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Amtsgericht Breisach (Németország) a Bírósághoz 2004. június 22-én érkezett, 2004. június 7-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Badischer Winzerkeller eG**

és

a **Land Baden-Württemberg**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, S. von Bahr (előadó) és A. Borg Barthet bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. november 17-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Land Baden-Württemberg képviseletében K. Ehmann, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében A. Tiemann, meghatalmazotti minőségben,

– az osztrák kormány képviseletében H. Dossi, meghatalmazotti minőségben,

– a lengyel kormány képviseletében T. Nowakowski, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében L. Ström van Lier és F. Hoffmeister, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 156., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 122. o.) módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 11. o., a továbbiakban: irányelv) 10. cikke c) pontjának és 12. cikkének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Badischer Winzerkeller eG szövetkezet (a továbbiakban: Badischer Winzerkeller) és a Land Baden-Württemberg közötti jogvita keretében nyújtották be, amelynek tárgya az ingatlan-nyilvántartás kijavításáért kivetett díj.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 Az irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdése felsorolja a tőkeilleték alá tartozó, valamint azon ügyleteket, amelyeket az továbbra is terhelhet.

4 Az irányelv 10. cikke értelmében:

„A tőkeilletéktől eltekintve, a tagállamok nem számíthatnak fel semmilyen adót vagy illetéket a nyereségszerzési céllal működő társaságoknak, egyesületeknek vagy jogi személyeknek:

a) a 4. cikkben említett ügyletek tekintetében;

b) a 4. cikkben említett ügyletek keretében a hozzájárulások, hitelek vagy szolgáltatások teljesítése tekintetében [helyesen: a 4. cikkben említett ügyletekhez kapcsolódó hozzájárulások, hitelek és szolgáltatások tekintetében];

c) nyilvántartásba vétel vagy más alaki követelmény tekintetében, amelyre egy nyereségszerzési céllal működő társaságnak, egyesületnek vagy jogi személynek van szüksége a jogi forma alapján a tevékenység gyakorlásának megkezdése előtt [helyesen: nyilvántartásba vétel vagy más alaki követelmény tekintetében, amelyet a nyereségszerzési céllal működő társaság, egyesület vagy jogi személy számára jogi formája alapján a tevékenység gyakorlásának előfeltételeként írhatnak elő]."

5 Az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a 10. és 11. cikktől eltérve a tagállamok kivethetik a nyereségszerzési céllal működő társaságot, egyesületet vagy jogi személyt terhelő, a tagállamok területén lévő üzleti- vagy cégérték, illetve ingatlan átruházása utáni illetékek, beleértve a földhivatali nyilvántartás illetékeit.

6 Az irányelv 12. cikkének (2) bekezdése értelmében az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett illetékek és adók mértéke nem haladhatja meg azokét, amelyeket a kivető tagállamban a hasonló ügyletekre állapítanak meg.

A nemzeti szabályozás

7 Az ingatlan-nyilvántartás vezetéséről és annak nyilvánosságáról szóló, 1994. május 26-i törvény (Grundbuchordnung) (BGBl. 1994 I, 1114. o.) 82. cikke előírja:

„Ha valamely, az ingatlan-nyilvántartáson kívül történt jogátruházást követően a tulajdonosra vonatkozó bejegyzés nem pontos, a Grundbuchamt (ingatlan-nyilvántartási hivatal) kötelezi a tulajdonost vagy az ingatlan kezelésével megbízott hagyatéki gondnokot az ingatlan-nyilvántartás kijavításának kezdeményezésére, és a nyilvántartás kijavításához szükséges iratok szolgáltatására."

8 A nemperes eljárások költségeiről szóló, 1957. július 26-i szövetségi törvény (Gesetz über die Kosten in Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit, a továbbiakban: Kostenordnung, BGBl. 1957 I, 960. o.; a továbbiakban: Kostenordnung) 60. cikkének (1)–(4) bekezdése így rendelkezik:

„(1) Tulajdonos vagy tulajdonostársak bejegyzése után a teljes illetéket meg kell fizetni.

(2) A tulajdonos házastársának, élettársának vagy leszármazóinak bejegyzése után az illeték mértéke a teljes illeték fele, akkor is, ha e bejegyzésre tulajdonközösség megszüntetése vagy hagyaték felosztása következtében kerül sor, vagy ha e személyek tulajdonközösség tárgyát képező ingatlanok társtulajdonosaként való bejegyzése utólag történik; ha a bejegyzés hagyaték felosztása vagy tulajdonközösség megszüntetése következtében történik, közömbös, hogy az örökösök vagy a tulajdonközösség felosztása utáni tulajdonosok időközben bejegyzésre kerültek-e az ingatlan-nyilvántartásba.

(3) Ha az illetéket az (1) és (2) bekezdés értelmében egyetemlegesen kell megfizetni, az illetéket a teljes illetékből kell kiszámítani az összérték alapján; az így kiszámított összeget a felére kell csökkenteni azon személyek tekintetében, akiknek a bejegyzése után a (2) bekezdés értelmében a felére csökkentett illetéket kell megfizetni.

(4) A bejegyzett tulajdonos örököseinek bejegyzésére nem vonatkoznak az (1)–(3) bekezdésben előírt illetékek, ha a bejegyzésre irányuló kérelmet az örökhagyó halálát követő két éven belül nyújtják be az ingatlan-nyilvántartási hivatalban."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 Az Amtsgericht Breisach megállapítja, hogy a Breisach am Rheinben székhellyel rendelkező Weinbau- und Vertriebsgenossenschaft Baden eG szövetkezetnek (a továbbiakban: Weinbau) a Badischer Winzerkellerrel beolvadás útján történt egyesülését 1995. augusztus 3-án jegyezték be az Amtsgericht Freiburg szövetkezeti nyilvántartásába.

10 Az Amtsgericht Breisach megállapítja továbbá, hogy a Weinbau több ingatlan tulajdonosaként bejegyzésre került a Breisachi ingatlan-nyilvántartásba.

11 1997. június 10-én a Grundbuchamt Badischer Winzerkellerre javította a tulajdonos nevét. A kijavításért a hivatal a Kostenordnung 19. és 20. cikkének, valamint

60. cikkének (1) bekezdése értelmében a mintegy 3 400 000 euró összegű ingatlanérték alapján hozzávetőleg 5 100 euró összeget követelt.

12 2001. március 19-én a Badischer Winzerkeller keresetet nyújtott be az illeték kiszabásával szemben, keresetét lényegében az irányelvre alapozva.

13 Az Amtsgericht Breisach úgy ítéli meg, hogy a Kostenordnung 60. cikke értelmében kiszabott illeték elvben az irányelv 10. cikkének c) pontjában előírt tilalomba ütközik, mivel olyan alaki követelményről van szó, amelyet a nyereségszerzési céllal működő jogi személy számára jogi formája alapján a tevékenység gyakorlásának előfeltételeként írhatnak elő.

14 Az Amtsgericht Breisach szerint meg kell vizsgálni, hogy ez az illeték, amint azt más német bíróságok is vélik, az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában megengedett, átruházás utáni illetéknek minősül-e.

15 Az Amtsgericht Breisach felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy ha a Bíróság úgy dönt, hogy a Kostenordnung 60. cikkében előírthoz hasonló illeték az irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében előírt eltérések közé tartozik, akkor azt is meg kell vizsgálnia, hogy az irányelv 12. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezen illeték mértéke nem haladja-e meg azokét, amelyeket a kivető tagállamban a hasonló ügyletekre állapítanak meg. E tekintetben az Amtsgericht Breisach emlékeztet arra, hogy a Kostenordnung 60. cikke az ingatlan-nyilvántartás kijavításával kapcsolatos illetéket nem írja elő azon öröklési esetekben, amikor a kijavítás iránti kérelmet az örökhagyó halálát követő két éven belül nyújtják be.

16 E megfontolások alapján az Amtsgericht Breisach akként határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a kedvezményes társasági adókulcs adóalapját a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti egyes társasági szerkezetátalakítások javára módosító, 1973. április 9-i 73/79/EGK tanácsi irányelvvel, a közös társasági adókulcsok megállapításáról szóló, 1973. április 9-i 73/80/EGK tanácsi irányelvvel, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének módosításáról szóló, 1974. november 7-i 74/553/EGK tanácsi irányelvvel, valamint a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv módosításáról szóló, 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetlen adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelvet (a továbbiakban: irányelv), hogy a 10. cikkének c) pontjában rögzített tilalom a 4. cikkében foglalt feltételektől függetlenül a 10. cikkének c) pontjában megnevezett valamennyi ügyletre vonatkozik?

2) Nem kell-e különbséget tenni az irányelv alkalmazása során az igazgatási szolgáltatási díjak és az illetékek között, és így azonosnak tekinthetők-e a Kostenordnung szerinti »díjak« az átruházási illetékekkel?

3) Amennyiben a Bíróság a 2. pontban feltett kérdésre igennel válaszol, a következő kérdés is felmerül: úgy kell-e értelmezni az irányelv 12. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatát, hogy kivételt jelent, ha a német Kostenordnung [...] 60. cikke szerint például az ingatlan-nyilvántartás kijavítása öröklési ügyekben díjmentes, ha a kijavítás iránti kérelmet az örökhagyó halálát követő két éven belül nyújtják be?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

17 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az ingatlan-nyilvántartás kijavítására két jogi személy egyesülése esetén kiszabott, az alapeljárásban érintetthez hasonló illeték nem ütközik-e az irányelv 10. cikkének c) pontja szerinti tilalomba.

18 Emlékeztetni kell arra, hogy ez a rendelkezés megtiltja a tagállamoknak, hogy a tőkeilletéktől eltekintve adót vagy illetéket számítsanak fel nyilvántartásba vétel vagy más alaki követelmény tekintetében, amelyet a nyereségszerzési céllal működő jogi személy számára jogi formája alapján a tevékenység gyakorlásának előfeltételeként írhatnak elő.

19 A Bíróság már megállapította, hogy az irányelv 10. cikkének c) pontja szerinti tilalom a 4. cikkben szereplő esetekre vonatkozó 10. cikk a) és b) pontja szerinti tilalmakhoz csatlakozik (lásd ebben az értelemben a C-152/97. sz. AGAS-ügyben 1998. október 27-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-6553. o.] 21. pontját). Ezt a tilalmat az a tény indokolja, hogy habár a szóban forgó díjak nem magát a tőke-hozzájárulást terhelik, azokat mégis a társaság jogi formájával, tehát a tőkefelhalmozáshoz alkalmazott eszközzel összefüggő alaki követelmények kapcsán szedik be, és így fenntartásuk az irányelv célkitűzéseinek elérését is veszélyeztetheti (a C-2/94. sz.,. Denkavit Internationaal és társai ügyben 1996. június 11-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-2827. o.] 23. pontja és a fent hivatkozott AGAS-ügyben hozott ítélet 21. pontja).

20 Annak megállapítása céljából, hogy az alapeljárásban érintetthez hasonló illeték az irányelv 10. cikkének c) pontja szerinti tilalom alá tartozik-e, meg kell vizsgálni, hogy teljesülnek-e az e rendelkezésben előírt feltételek.

21 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy a Badischer Winzerkeller az irányelv 3. cikkének (2) bekezdése értelmében nyereségszerzési céllal működő jogi személy. Az irányelv 10. cikkének c) pontja tehát alkalmazható.

22 Ezután meg kell vizsgálni, hogy az alapeljárásban szereplő illetéket nyilvántartásba vétel vagy más olyan alaki követelmény tekintetében számították-e fel, amelyet a jogi személy számára jogi formája alapján a tevékenység gyakorlásának előfeltételeként írhatnak elő.

23 Azt a kérdést illetően, hogy az ingatlan-nyilvántartásnak az alapeljárásban történt kijavítását a Badischer Winzerkeller jogi formája indokolja-e, meg kell állapítani, hogy ez a kijavítás igazolja az ingatlanoknak a Weinbauról a Badischer Winzerkellerre történt átruházását, ami a két szövetkezet egyesülésének közvetlen következménye. A kijavítás tehát valóban olyan alaki követelmény, amelyet a társaság számára jogi formája alapján írnak elő.

24 Ezzel szemben nem tűnik úgy, az ingatlan-nyilvántartás kijavítása szigorú értelemben véve olyan alaki követelmény, amely a Badischer Winzerkellerhez hasonló jogi személy minden tevékenysége gyakorlásának előfeltétele lenne.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében meg kell vizsgálni, hogy az ingatlan-nyilvántartás kijavítása, anélkül, hogy az formálisan az érintett jogi személy tevékenysége gyakorlásának előfeltételét képező eljárást alkotna, mindazonáltal feltétele-e e tevékenység gyakorlásának, illetve folytatásának (a tőkeemelés bejegyzése vonatkozásában lásd a C-188/95. sz., Fantask és társai ügyben 1997. december 2-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-6783. o.] 22. pontját és a C-56/98. sz. Modelo-ügyben [úgynevezett „Modelo I-ügy"] 1999. szeptember 29-én hozott ítélet, [EBHT 2000., I-6427. o.] 25. pontját).

26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már több alkalommal is megállapította, hogy ha a jogi személy által végrehajtott ügyletnek, mint például tőkeemelésének vagy alapító okirata módosításának a nemzeti jog szerint kötelezően jogi alaki követelmény tárgyát kell képeznie, ez az alaki követelmény feltétele annak, hogy e jogi személy a tevékenységét gyakorolja, illetve folytassa. (lásd különösen a fent hivatkozott Modelo I-ügyben hozott ítélet, 26. pontját, a C-19/99. sz. Modelo-ügyben [úgynevezett „Modelo II-ügy"] 2000. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-7213. o.] 26. pontját, a C-134/99. sz. IGI-ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-7717. o.] 24. pontját, a C-206/99. sz. SONAE-ügyben 2001. június 21-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-4679. o] 30. pontját és a C-426/98. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2002. március 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-2793. o.] 30. pontját).

27 Ugyanezen megállapítások érvényesek az alapeljárásban szereplőhöz hasonló ügylet esetében is, tehát valamely ingatlannak a jogi személy által beolvadással történő egyesülés során való megszerzése esetében, amelynek a német jog értelmében kötelezően azt ingatlan-nyilvántartás kijavításának tárgyát kell képeznie.

28 Ebből következik, hogy az alapeljárásban érintetthez hasonló, az ingatlan-nyilvántartás kijavítása okán kiszabott díj olyan előzetes alaki követelmény tekintetében kivetett adónak minősül, amelyet a nyereségszerzési céllal működő jogi személy számára jogi formája alapján írhatnak elő.

29 A fenti megállapításokra figyelemmel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az alapeljárásban érintetthez hasonló, az ingatlan-nyilvántartás kijavítására kiszabott díj elvben az irányelv 10. cikkének c) pontja szerinti tilalomba ütközik.

A második és a harmadik kérdésről

30 Második és harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy bizonyos feltételek mellett az irányelv 10. cikkének c) pontjától való eltérésként az irányelv 12. cikkében megengedett, átruházás utáni illetéknek minősülhet-e az alapeljárásban érintetthez hasonló, az ingatlan-nyilvántartás kijavítására kiszabott díj.

31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv 12. cikkének (1) bekezdése kimerítően sorolja fel a tőkeilletéktől eltérő díjakat és illetékeket, amelyek az irányelv 10. és 11. cikkétől való eltérésként az utóbbi rendelkezésekben szereplő ügyletek esetében terhelhetik a tőketársaságokat (lásd ebben az értelemben a 36/86. sz., Dansk Sparinvest ügyben 1988. február 2-án hozott ítélet [EBHT 1988., 409. o.] 9. pontját és a C-71/91. és C-178/91. sz., Ponente Carni et Cispadana Costruzioni egyesített ügyekben 1993. április 20-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-1915. o.] 24. pontját).

32 Az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő átruházás utáni illetékeket úgy kell minősíteni, mint az egyes ingatlan-, illetve üzletiérték- vagy cégérték-átruházási ügyletek bejegyzése után általános és objektív feltételek alapján kivetett illetéket (a C-42/96. sz., Immobiliare SIF ügyben 1997. december 11-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-7089. o.] 34. pontja).

33 Ez a rendelkezés nem tesz különbséget a tagállamok által kivethető átruházás utáni illetékek között. A rendelkezés általánosan lehetővé teszi, hogy a tagállamok a tőkeilletéken kívül olyan illetéket vessenek ki, amelyek tekintetében az adóköteles esemény objektív módon kapcsolódik az ingatlan-, illetve üzletiérték- vagy cégérték tulajdonának átruházásához (lásd a fent hivatkozott Immobiliare SIF ügyben hozott ítélet 35. pontját).

34 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alapeljárásban érintett díj, amelyet általános és objektív feltételek alapján számítanak ki, azaz, az előzetes döntéshozatalra utaló végzés szerint az ügylet tárgyának értéke alapján, objektív módon kapcsolódik az ingatlanok tulajdonjogának a Weinbauról a Badischer Winzerkellerre történő átruházásához az utóbbinak az előbbivel beolvadással történő egyesülése útján.

35 Következésképpen úgy tűnik, hogy az alapeljárásban szereplőhöz hasonló díj kiszabása az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti átruházás utáni illetéknek minősül.

36 Ez a díj azonban kizárólag akkor engedhető meg, ha az irányelv 12. cikke (2) bekezdésének megfelelően annak mértéke nem haladja meg azon díjakét vagy illetékekét, amelyeket a kivető tagállamban a hasonló ügyletekre állapítanak meg.

37 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság emlékeztetett arra, hogy a nemzeti szabályozás szerint bizonyos feltételek mellett az ingatlan-nyilvántartás kijavítása öröklési ügyekben díjmentes, ha a kijavítás iránti kérelmet az örökhagyó halálát követő két éven belül nyújtják be.

38 Annak meghatározásához, hogy az öröklés esetét az alapeljárásban szereplő ügylethez hasonlónak lehet-e minősíteni, figyelembe kell venni mind annak céljait, mind annak hatásait.

39 Meg kell állapítani, hogy az ingatlanok öröklés következtében történő átruházását céljaira vagy hatásaira való tekintettel nem lehet összehasonlítani az alapeljárásban szereplőhöz hasonló ügylettel, amely két gazdasági szereplő egyesüléséből következő ingatlanátruházásra vonatkozik.

40 Másrészt az a tény, hogy a nemzeti szabályozás nem ír elő díjat, illetve csökkentett díjat ír elő egyes olyan ügyletek esetében, mint az öröklés, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az alapeljárásban szereplő ügyletre alkalmazott díj ellentétes lenne az irányelv 12. cikkének (2) bekezdésével.

41 Ilyen következtetésre csak azon díjak és illetékek átfogó vizsgálatával lehet jutni, amelyek céljukra és hatásaikra figyelemmel hasonlóak az alapeljárásban szereplő ügylethez, azaz ingatlanoknak egyesülés következtében az egyik szövetkezetről a másikra történő átruházásához.

42 Ezt az értékelést az alapeljárás ténybeli körülményeire figyelemmel kell elvégezni, és a nemzeti jog értelmezése szükséges hozzá.

43 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy EK 234. cikk szerinti, a nemzeti bíróságok és a Bíróság közötti egyértelmű feladatmegosztáson alapuló eljárásban a konkrét tényállás értékelése a kérdést előterjesztő bíróság hatáskörébe tartozik (lásd különösen a C-295/97. sz. Piaggio-ügyben 1999. június 17-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3735. o.] 29. pontját, a C-175/98. és C-177/98. sz., Lirussi és Bizzaro egyesített ügyekben 1999. október 5-én hozott ítélet [EBHT 1999.,

I-6881. o.] 37. pontját és a C-282/00. sz. RAR-ügyben 2003. május 15-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-4741. o.] 46. pontját).

44 Következésképpen a nemzeti bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az alapügyben szereplő illeték mértéke meghaladja-e azokét, amelyeket a kivető tagállamban a hasonló ügyletekre állapítanak meg.

45 A fentiekre figyelemmel a második és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az alapeljárásban érintetthez hasonló díj az irányelv 10. cikkének c) pontjától való eltérésként az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontja által megengedett átruházás utáni illetéknek minősülhet, azzal a feltétellel, hogy mértéke nem haladja meg azokét, amelyeket a kivető tagállamban a hasonló ügyletekre állapítanak meg. A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy e díj megfelel-e az irányelv 12. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az alapeljárásban érintetthez hasonló, az ingatlan-nyilvántartás kijavítására kiszabott díj elvben az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő**

közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 10. cikkének c) pontja szerinti tilalomba ütközik.

2) Az alapeljárásban érintetthez hasonló díj a 85/303/EGK irányelvvel módosított 69/335 irányelv 10. cikkének c) pontjától való eltérésként a 85/303 irányelvvel módosított 69/335 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontja által megengedett átruházás utáni illetéknek minősülhet, azzal a feltétellel, hogy mértéke nem haladja meg azokét, amelyeket a kivető tagállamban a hasonló ügyletekre állapítanak meg.

A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy e díj megfelel-e a 85/303 irányelvvel módosított 69/335 irányelv 12. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek.

Aláírások